

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DECIZIA NR. 186
ȘEDINȚA DIN CAMERA DE CONSILIU DE LA 28 FEBRUARIE 2006
COMPLETUL COMPUS DIN:
PREȘEDINTE - PREȘEDINTE SECȚIE
- JUDECĂTOR
- JUDECĂTOR
GREFIER -

XXX

Pe rol rezultatul dezbaterilor din ședința publică de la data de 15 februarie 2006, privind judecarea recursului declarat de reclamanta Baia de Aramă, împotriva sentinței numărul 165/C/A din data de 01 iulie 2005, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul nr.2030/CONT/2005.

Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au fost consemnate în încheierea de ședință de la data de 15 februarie 2006, care face parte integrantă din prezenta decizie.

C U R T E A

Asupra recursului de față.

La data de 10 martie 2005, reclamanta Baia de Aramă a chemat în judecată pârâta DGFP Mehedinți, pentru ca prin sentința ce se va pronunța, să se dispună anularea deciziei nr. 3 din 8 februarie 2005, prin care i s-a respins contestația formulată împotriva procesului verbal nr. 26768 din 3 decembrie 2004, încheiat de Direcția regionala vamală Craiova - Serviciul de supraveghere vamală.

În motivare a arătat că decizia s-a emis cu interpretarea eronată a art. 61 alin. 1 și 2, art. 77 alin. 1 din Codul vamal și a Legii nr. 84/1992, modificată și completată prin Legea nr. 244/2004, privind regimul zonelor libere.

Că a cumpărat mărfuri din zona liberă cu facturile externe nr. INVOICE No E060 din 17 septembrie 2001 în valoare de și nr. INVOICE - No E061 din 21 septembrie 2002 în valoare de , pentru care a depus declarațiile vamale nr. 1 la Biroul vamal Craiova, declarații ce au fost acceptate și în baza cărora s-a calculat TVA-ul și taxele vamale, iar după plata obligațiilor a primit liber la vamă.

A mai arătat că, ulterior stabilirii drepturilor de vamă, DRV Craiova, prin procesul verbal de control nr. 26768 din 3 decembrie 2004, a recalculat obligațiile vamale pe baza valorii de introducere în zona liberă a mărfurilor.

Tribunalul Mehedinți - Secția comercială și de contencios administrativ, prin sentința nr. 165/CA din 1 iulie 2005, a respins contestația formulată de reclamanta Baia de Aramă.

Pentru a se pronunța astfel, instanța a reținut că recalcularea de către organul de control vamal a TVA și a celorlalte obligații vamale, în funcție de valoarea de tranzacție, care a stat la baza introducerii mărfurilor în zona liberă Brăila s-a făcut în baza facturilor externe nr.673 din 7.09.2001 și din 6.09.2001, emise de către Firma

cu licență de lucru în zona liberă Brăila, iar faptul că mărfurile au fost vândute către o altă firmă sub valoarea reală nu influențează valoarea în vamă a mărfurilor care legal se determină numai pe baza valorii de tranzacție care a stat la baza introducerii mărfurilor în zona liberă Brăila și care este în valoare totală de

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamanta, criticând-o ca nelegală și netemeinică, arătând că în mod greșit instanța de fond a făcut referire la Firma din Panama și la valorile cu care această firmă declarase mărfurile în zona liberă, iar tranzacția nu s-a încheiat cu firma , ci au fost încheiate cu societatea

Instanța nu a analizat faptul că actul de impunere se bazează pe o interpretare eronată a dovezii de tranzacție.

Altă critică are în vedere faptul că legea specială a zonelor libere stabilește în mod clar libertatea acțiunilor comerciale, de producție și prelucrare, iar Codul vamal al României raportat la GATT arată că tranzacția pe baza căreia se face introducerea în teritoriul fiscal al României constituie baza de vămuire.

Nu s-a avut în vedere buna credință a reclamantei și este încălcat principiul opozabilității, determinând stabilirea răspunderii doar în sarcina reclamantei.

Recursul nu este fondat.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma criticilor formulate, se constată că mărfurile intrate în zona liberă Brăila cu valoarea totală de au fost comercializate și au ieșit din aceeași zonă liberă la import în România la o valoare de se constată că există o valoare de 10 ori mai mică.

De asemenea, mărfurile intrate în zona liberă Brăila, cu valoarea de au fost comercializate și au ieșit din aceeași zonă liberă a import în România la o valoare de 10 ori mai mică, adică

Invocarea de către recurenta reclamantă a prevederilor din Acordul general pentru tarife și comerț, respectiv determinarea în vamă a mărfurilor conform prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, atunci când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, nu este fondată, deoarece în speță, prin introducerea mărfurilor în zona liberă nu are loc o vânzare pentru export cu destinația țării de import.

Introducerea de mărfuri în zona liberă nu are ca scop, în mod obligatoriu, o tranzacție precum vânzarea-cumpărarea (cum este cazul exportului din țara exportatoare cu destinația import în țara de destinație), mărfurile străine aflate în aceste perimetre fiind considerate, din punct de vedere al aplicării drepturilor de

import și al măsurilor de politică comercială, ca mărfuri care nu sunt situate pe teritoriul României, atâta timp cât nu sunt importate.

Tranzacția a fost încheiată între recurenta reclamantă și , dar valoarea reală a mărfurilor importate de către recurentă este cea stabilită pe baza valorii de tranzacție, care a stat la baza introducerii mărfurilor în zona liberă Brăila , de către prima firmă, respectiv , iar determinarea valorii în vamă, în temeiul art.77 din Codul vamal, pe baza valorii de tranzacție, care a stat la baza introducerii mărfurilor în zona liberă Brăila, este legală.

Nu este fondată nici critica recurentei că și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de Codul vamal, iar faptul că a depus declarația vamală în detaliu, precum și declarația de valoare în vamă, nu exclude responsabilitatea pentru includerea în aceste documente vamale , a unor date eronate.

Comitetul Tehnic al organizației Mondiale a Vămilelor , la data de 15.04.2004, a adoptat Decizia privind cazurile în care administrația vamală are motive să se îndoiască de veridicitatea sau exactitatea valorii declarate, decizie cuprinsă în Anexa la Legea 133/1994, prin care s-a stabilit că, în situația în care o declarație a fost prezentată și administrația vamală are motive să se îndoiască de exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate în susținerea acestei declarații, aceasta poate să decidă că valoarea în vamă nu poate fi determinată pe baza prevederilor art.1 din acordul GATT, adică pe baza prețului de plătit sau efectiv plătit.

Având în vedere aceste considerente, criticile sunt nefondate, urmând ca în temeiul art.312 alin.2 Cod pr.civilă, să fie respins recursul ca nefondat, sentința pronunțată fiind legală și temeinică.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge recursul declarat de reclamanta , împotriva sentinței numărul 165/C/A din data de 01 iulie 2005, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul nr.2030/CONT/2005.

Decizie irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 28 februarie 2006.

GREFIER

RED.JUD.I
DACT.LF./ 2 EX.
JUD.FOND:.